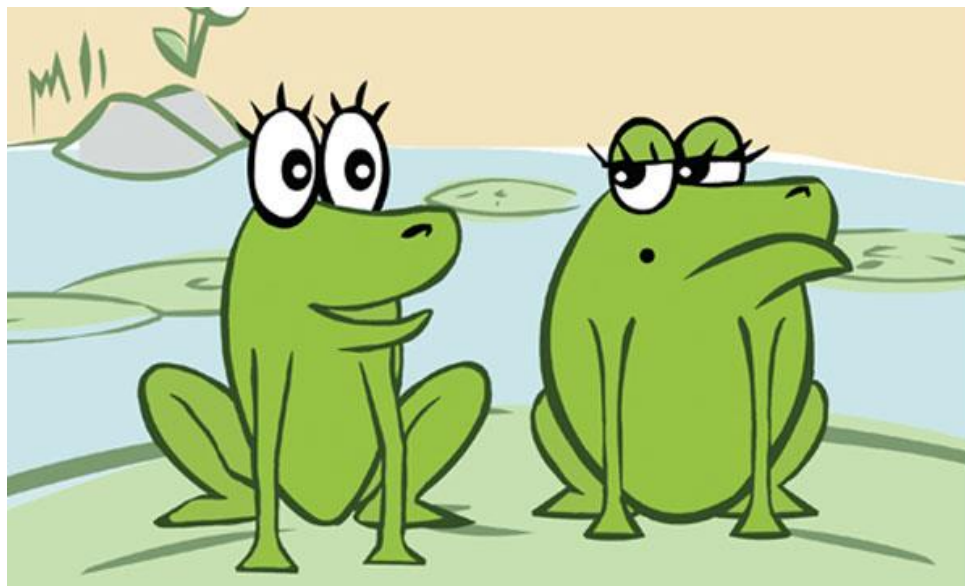

Două broscuțe

Într-un iaz, trăiau două broscuțe, Oac și Oaki, foarte bune prietene, curioase și nedespărțite. Cât era ziua de lungă colindau împrejurimile, dar cum iazul era destul de mic, s-au gândit să facă o călătorie până în satul din apropiere. Nu după prea mult timp de mers pe jos, au ajuns în față unei curți.

- **Intrăm?** întrebă Oac entuziasmată.
- **Bineînțeles!** răspunse Oaki , cu o oarecare ezitare.

Și cum mergeau ele foarte încântate că vor descoperi un teritoriu nou, au ajuns pe terasa casei...acolo le-a atras atenția o oală mare ce se afla pe masă. Se apropiară ce se apropiară și ... HOP! , fără să scoată vre-un cuvânt, Oac și sări înăuntru...Oaki fără să mai piardă timpul, HOP!, sări și ea după Oac!

Spre surprinderea lor, oala era plină cu smântână!

Oac, panicându-se, se apucă să măsoare oala și-n lungime, și-n lățime, să măsoare densitatea smântânii... și într-un final , după ce a aplicat tot felul formule de calcul complicate, și-a dat seama că situația în care se aflau era foarte complicată, așa că a renunțat să mai încerce și s-a scufundat în oala cu smântână.

Oaki, mai optimistă din fire, își spuse: „Nu voi renunța așa de ușor! Acum, sau niciodată, este momentul să-mi folosesc toată puterea picioarelor mele!”...și începu să bată din picioare! și bătu, și bătu, și bătu, până ce la un moment dat observă că sub picioarele ei, smântâna se transforma în unt. Încercând să-și țină și prietena la suprafață, Oaki bătu neîncetat din picioare, până când își făcu din unt un punct de sprijin necesar pentru a se împinge și sări afară împreună cu prietena ei!

Văzându-se salvate, ieșite din oala cu smântână, Oac spuse:

– Mulțumesc Oaki! Pentru că tu ai avut încredere în ține și nu ai renunțat până în ultima clipă, ai găsit soluția și ne-ai salvat pe amândouă!

MORALA: Nu renunța, oricât de greu ți s-ar părea la prima vedere! Dacă îți dai cu adevărat tot interesul, vei găsi cu siguranță o soluție!

Sursa: <http://clicpsihologic.ro/doua-broscute/>